

parlando Peter van der Lint

Een bijzondere dag voor een bijzondere dirigent

De lente is officieel begonnen. Gisteren. Bovendien was het de 323ste verjaardag van Bach en de 169ste van Moessorgski. Een mooie dag om jarig te zijn. En jarig was ook Hartmut Haenchen, de in Dresden geboren dirigent die gedurende bijna twee decennia het Nederlands Philharmonisch Orkest én De Nederlandse Opera een muzikaal gezicht én muzikaal aanzien gaf. Haenchen werd 65 jaar. De pensioengerechtigde leeftijd, maar dirigenten trekken zich daar in de regel niets van aan. Sterker: in deze derde leeftijd beginnen zij met hun gereijpte muzikale inzichten vaak aan een tweede jeugd. Er is nieuw elan, er zijn onvervulde wensen. Kijk naar de bijna 80-jarige Bernard Haitink, die deze dagen zijn allereerste Matthäus-Passion dirigeert in Boston (zie elders in de Verdieping).

Met Haenchen is het na zijn enigszins trieste, door bezuinigingen afgedwongen vertrek bij het NedPhO voor de wind gegaan. Door het vroegtijdige verdwijnen van Edo de Waart bij DNO kreeg Haenchen in 2005 de kans om zijn originele visie op Wagners 'Der Ring des Nibelungen' uit 1997-1999 aan te scherpen. Van die eerste 'Ring'-cyclus verscheen een uitgave op dvd, van de reprise kwam een sensationele complete opname op cd uit.

Die cd's werden in de internationale pers ontvangen met klinkende kritieken: 'What makes this 'Ring' so special is the conductor and, especially, the very significant reexa-

mination of the music itself' (Fanfare, USA); 'Hartmut Haenchen...hat sich mit dieser famosen 'Ring'-Visitenkarte eigentlich längst für den Hügel (Bayreuth, PvdL.) empfohlen' (Frankfurter Allgemeine); '...this is one of the best-recorded recent Rings on disc' (Opera Now).

Daar zit geen woord Chinees bij. In Parijs hebben ze dat wat wij hier allang wisten, nu ook in levenden lijve kunnen meemaken. In de Opéra Bastille dirigeerde Haenchen de afgelopen dagen een reeks voorstellingen van Wagners 'Parsifal' (de laatste is morgen). En ook de Franse pers kwam superlatieven tekort om l'*excellent chef allemand* en diens vernieuwende en heldere kijk op de partituur de hemel in te prijzen.

Het moet een fijne verjaardag voor Haenchen zijn geweest. Vanwege die gelukte 'Parsifal', maar ook in het besef dat zijn agenda de komende tijd vol is. Velen willen deze *Geheimtipp* onder de dirigenten, die jarenlang vanwege zijn verbindingsmissen in Nederland amper gastdirecties aannam, zelf meemaken.

In Parijs mag hij het seizoen 2009/2010, als de opvolger van intendant Gerard Mortier begint, openen. Met Mortier gaat hij voor twee producties mee naar New York. In de Wiener Staatsoper doet hij twee producties, evenals in Los Angeles. En bij De Nederlandse Opera is hij tussen 2010 en 2014 voor zes producties (waaronder één nieuwe) uitgenodigd. Hoezo pensioen? Van harte gefeliciteerd!